

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS DIREKTĪVA 2014/111/ES**(2014. gada 17. decembris),****ar ko saistībā ar to, ka Starptautiskā Jūrnieceības organizācija (SJO) ir pieņēmusi dažus kodeksus un saistītus grozījumus dažās konvencijās un protokolos, groza Direktīvu 2009/15/EK****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīvu 2009/15/EK par kopīgiem noteikumiem un standartiem attiecībā uz organizācijām, kas pilnvarotas veikt kuģu inspekcijas un apskates, un attiecīgajām darbībām, kuras veic valsts administrācijas jūras lietu jomā ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 7. panta 2. punkta otro teikumu,

saskaņā ar atbilstības pārbaudes procedūru, kura noteikta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 2009/2002, ar ko izveido Kuģošanas drošības un kuģu izraisītā piesārņojuma novēršanas komiteju (COSS) ⁽²⁾, 5. pantā,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2009/2002 5. panta 1. punktu dalībvalstis un Komisija sadarbojas, lai vajadzības gadījumā noteiktu kopīgu nostāju vai pieeju kompetentajos starptautiskajos forumos ar mērķi samazināt risku, ka Savienības jūrlietu tiesību akti varētu nonākt pretrunā ar starptautiskajiem instrumentiem.
- (2) Direktīva 2009/15/EK kopā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 391/2009 ⁽³⁾ veido vienotu tiesību aktu kopumu, kurš atbilstoši vieniem un tiem pašiem principiem un definīcijām saskaņoti reglamentē atzīto organizāciju darbības. Saskaņā ar Direktīvas 2009/15/EK 3. panta 2. punktu, ja dalībvalsts attiecībā uz kuģiem, kas kuģo ar tās karogu, nolemj apstiprināt organizāciju, kura tās vārdā veiks ar konvencionālajām apliecībām saistītās inspekcijas un apskates, tā uztic šos pienākumus vienīgi atzītai organizācijai, kura saskaņā ar minētās direktīvas 2. panta g) punktu ir organizācija, kas atzīta saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 391/2009. Tāpēc noteikumi, pamatojoties uz kuriem attiecīgās organizācijas tiek pilnvarotas, ietekmē abus tiesību aktus.
- (3) Starptautiskās konvencijas atbilstoši definīcijai Direktīvas 2009/15/EK 2. panta d) punktā ir 1974. gada 1. novembra Starptautiskā konvencija par cilvēka dzīvības aizsardzību uz jūras (SOLAS konvencija), izņemot tās pielikuma XI-2. nodaļu, 1966. gada 5. aprīļa Starptautiskā konvencija par kravas marku [zīmi] (Kravas zīmes konvencija) un 1973. gada 2. novembra Starptautiskā konvencija par piesārņošanas novēršanu no kuģiem (MARPOL konvencija) kopā ar to protokoliem un grozījumiem, kā arī attiecīgiem visās dalībvalstīs juridiski saistošiem kodeksiem to jaunākajā redakcijā.
- (4) SJO Asambleja savā 28. sesijā pieņēma SJO instrumentu īstenošanas kodeksu (III kodekss), kas ietverts 2013. gada 4. decembra SJO Rezolūcijā A.1070(28), un, lai III kodeksu un saistīto karoga valsts revīzijas sistēmu padarītu juridiski saistošus, — grozījumus Kravas zīmes konvencijā, kuri izklāstīti 2013. gada 4. decembra SJO Rezolūcijā A.1083(28).
- (5) Lai III kodeksu un saistīto karoga valsts revīzijas sistēmu padarītu juridiski saistošus, SJO Jūras vides aizsardzības komiteja (MEPC) savā 66. sesijā pieņēma grozījumus MARPOL konvencijas 1978. gada protokolā, kas izklāstīti 2014. gada 4. aprīļa Rezolūcijā MEPC.246(66), un grozījumus ar 1978. gada protokolu grozītās MARPOL konvencijas 1997. gada protokolā, kas izklāstīti 2014. gada 4. aprīļa Rezolūcijā MEPC.247(66).

⁽¹⁾ OV L 131, 28.5.2009., 47. lpp.⁽²⁾ OV L 324, 29.11.2002., 1. lpp.⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Regula (EK) Nr. 391/2009 par kopīgiem noteikumiem un standartiem attiecībā uz organizācijām, kas pilnvarotas veikt kuģu inspekcijas un apskates (OV L 131, 28.5.2009., 11. lpp.).

- (6) Lai *III* kodeksu un saistīto karoga valsts revīzijas sistēmu padarītu juridiski saistošus, SJO Kuģošanas drošības komiteja (MSC) savā 93. sesijā pieņēma grozījumus SOLAS konvencijā, kas izklāstīti 2014. gada 22. maija Rezolūcijā MSC.366(93), un grozījumus Kravas zīmes konvencijas 1988. gada protokolā, kas izklāstīti 2014. gada 22. maija Rezolūcijā MSC.375(93).
- (7) MEPC savā 65. sesijā un MSC savā 92. sesijā pieņēma SJO Atzīto organizāciju kodeksu (AO kodeksu), kas ietverts 2013. gada 21. jūnija Rezolūcijā MSC.349(92).
- (8) Lai AO kodeksu padarītu juridiski saistošu, MEPC savā 65. sesijā pieņēma grozījumus MARPOL konvencijas 1978. gada protokolā, kas izklāstīti 2013. gada 17. maija Rezolūcijā MEPC.238(65).
- (9) Lai AO kodeksu padarītu juridiski saistošu, MSC savā 92. sesijā pieņēma grozījumus SOLAS konvencijā un Kravas zīmes konvencijas 1988. gada protokolā, kas izklāstīti attiecīgi 2013. gada 21. jūnija Rezolūcijā MSC.350(92) un Rezolūcijā MSC.356(92).
- (10) Tāpēc paredzams, ka *III* kodekss un AO kodekss stāsies spēkā laikposmā no 2015. gada 1. janvāra līdz 2018. gada 1. janvārim saskaņā ar noteikumiem, kas piemērojami katras attiecīgās SJO konvencijas grozījumu pieņemšanai, ratifikācijai un spēkā stāšanās dienai.
- (11) 2013. gada 13. maijā Padome pieņēma Lēmumu 2013/268/ES par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Starptautiskajā Jūrniecības organizācijā (SJO) attiecībā uz dažu kodeksu pieņemšanu un attiecīgiem grozījumiem dažās konvencijās un protokolos ⁽¹⁾. Saskaņā ar minētā lēmuma 5. pantu Padome pilnvaroja dalībvalstis dot piekrišanu tam, ka Savienības interesēs un saskaņā ar deklarāciju, kas iekļauta lēmuma pielikumā, tām ir saistoši grozījumi, kuri minēti šīs direktīvas 4.–9. apsvērumā.
- (12) Deklarācijā, kas pievienota Padomes Lēmumam 2013/268/ES, ir noteikts, ka dalībvalstis uzskata, ka *III* kodekss un AO kodekss ietver minimālās prasības, ko valstis var pēc vajadzības pilnveidot un uzlabot, lai veicinātu kuģošanas drošību un vides aizsardzību.
- (13) Tajā ir arī norādīts, ka neko no *III* kodeksā un AO kodeksā noteiktā neinterpretē tā, lai jebkādā veidā ierobežotu dalībvalstu saistību izpildi saskaņā ar Eiropas Savienības tiesību aktiem attiecībā uz terminu “konvencionālā apliecība” un “klasifikācijas apliecība” definīciju, atzītajām organizācijām noteikto pienākumu un kritēriju darbības jomu un Eiropas Komisijas pienākumiem attiecībā uz atzīšanu, izvērtēšanu un vajadzības gadījumā korektīvu pasākumu vai sankciju piemērošanu atzītajām organizācijām. Tajā pašā deklarācijā ir noteikts, ka SJO revīzijās jāpārbauda atbilstība tikai tiem attiecīgo starptautisko konvenciju noteikumiem, kurus dalībvalstis ir apstiprinājušas, tostarp saistībā ar šo deklarāciju.
- (14) Savienības tiesību sistēmā Direktīvas 2009/15/EK un Regulas (EK) Nr. 391/2009 darbības jomā ietilpst atsaucē uz starptautiskajām konvencijām, kuru definīcija sniegta 3. apsvērumā. Ņemot to vērā, grozījumus SJO konvencijās automātiski iekļauj Savienības tiesību aktos tajā pašā brīdī, kad tie stājas spēkā starptautiskā līmenī; tas attiecas arī uz saistītajiem juridiski saistošajiem kodeksiem, piemēram, *III* kodeksu un AO kodeksu, kuri tāpēc ir daļa no SJO instrumentiem, kas ir nozīmīgi Direktīvas 2009/15/EK piemērošanā.
- (15) Tomēr grozījumi starptautiskajās konvencijās var netikt iekļauti Savienības jūrlietu tiesību aktu darbības jomā saskaņā ar atbilstības pārbaudes procedūru, ja tie atbilst vismaz vienam no diviem kritērijiem, kas minēti Regulas (EK) Nr. 2099/2002 5. panta 2. punktā.
- (16) Komisija izvērtēja grozījumus SJO konvencijās saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2099/2002 5. pantu un konstatēja, ka starp *III* kodeksu un AO kodeksu un Direktīvu 2009/15/EK un Regulu (EK) Nr. 391/2009 ir vairākas pretrunas.

⁽¹⁾ OV L 155, 7.6.2013., 3. lpp.

- (17) Pirmkārt, *III* kodeksa 2. daļas 16.1. punktā ir norādīti minimālie resursi un procesi, kas karoga valstīm ir jānodrošina, tostarp administratīvās instrukcijas, kuras cita starpā attiecas uz kuģu klasifikācijas apliecībām, ko pieprasa karoga valsts, lai tiktu apliecināta atbilstība prasībām attiecībā uz konstrukciju, mehānismiem un elektroiekārtām un/vai citām tādas starptautiskas konvencijas prasībām, kuras puse ir attiecīgā karoga valsts, vai atbilstība karoga valsts tiesību aktu prasībām. Tomēr, kā norādīts 21. apsvērumā, Savienības tiesību aktos pastāv nošķirums starp konvencionālajām apliecībām un klasifikācijas apliecībām. Klasifikācijas apliecība ir privāts dokuments, kas nav ne karoga valsts, ne karoga valsts vārdā izdots akts. Šis *III* kodeksa noteikums attiecas uz SOLAS konvencijas II-1. nodaļas A-1. daļas 3-1. noteikumu, kas paredz, ka kuģi ir konstruēti, būvēti un uzturēti saskaņā ar prasībām attiecībā uz konstrukcijām, mehānismiem un elektroiekārtām, kuras noteikusi klasifikācijas sabiedrība, ko atzinusi administrācija saskaņā ar noteikumu XI-1/1. 1. SOLAS konvencijā ir skaidri noteikts, ka minētās prasības objekts ir kuģis vai tā juridiskais pārstāvis attiecībā pret karoga valsti. Turklāt, atzīta organizācija, darbojoties klasifikācijas sabiedrības statusā, izdod kuģu klasifikācijas apliecības saskaņā ar saviem noteikumiem, procedūram un nosacījumiem un ar privātu līgumisku vienošanos palīdzību, kurās karoga valsts nav puse. Tāpēc minētais *III* kodeksa noteikums ir pretrunā ar klasifikācijas un konvencionālo darbību nošķirumu, kas noteikts spēkā esošajos ES tiesību aktos.
- (18) Otrkārt, *III* kodeksa 2. daļas 18.1. punkts paredz, ka tas, vai atzītai organizācijai ir pietiekami tehniskie, vadības un izpētes resursi, kas vajadzīgi, lai organizācija varētu izpildīt tai uzticētos pienākumus, karoga valstij jānosaka "tikai attiecībā uz kuģiem, kuriem ir tiesības kuģot ar tās karogu". Turpretī Savienības tiesību aktos šis aspekts ir reglamentēts kā atzīšanas prasība, kas noteikta Regulas (EK) Nr. 391/2009 I pielikuma A daļas 3. kritērijā un kas attiecas uz visiem kuģiem, kuri ietilpst attiecīgās organizācijas kuģu klasifikācijā, neatkarīgi no to karoga. Ja iepriekš minētais *III* kodeksa noteikums būtu iekļauts Savienības tiesību aktos, Regulas (EK) Nr. 391/2009 I pielikuma A daļas 3. kritērijs tiktu piemērots atzīto organizāciju darbībai tikai attiecībā uz kuģiem, kuri kuģo ar dalībvalstu karogu, un tas ir pretrunā ar pašlaik spēkā esošajām prasībām.
- (19) Treškārt, *III* kodeksa 2. daļas 19. punkts karoga valstij aizliedz pilnvarot savas atzītās organizācijas piemērot kuģiem, kas nav kuģi, kuriem ir tiesības kuģot ar konkrētās valsts karogu, jebkādas prasības, kas cita starpā saistītas ar to klasifikācijas noteikumiem, prasībām vai procedūram. Saskaņā ar Direktīvu 2009/15/EK dalībvalstis attiecībā uz savas flotes konvencionālo sertifikāciju var pilnvarot organizāciju darboties savā vārdā tikai tad, ja organizācija ir atzīta un šajā saistībā tiek uzraudzīta saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 391/2009. Saskaņā ar šo sistēmu atzītajām organizācijām kā tādām, veicot attiecīgas darbības saistībā ar to klasificētajiem kuģiem, ir jāizpilda konkrētas prasības neatkarīgi no tā, ar kādu karogu tie kuģo. Tas attiecas uz lielāko daļu kritēriju, kas noteikti Regulas (EK) Nr. 391/2009 I pielikumā, kā arī citiem pienākumiem, jo īpaši minētās regulas 10. panta 4. punktu. Ja iepriekš minētais *III* kodeksa noteikums būtu iekļauts Savienības tiesību aktos, Regulā (EK) Nr. 391/2009 noteiktās atzīšanas prasības, tostarp, ja tās kvalificējamās kā noteikumi, prasības un procedūras, tiktu piemērotas atzīto organizāciju darbībai tikai attiecībā uz kuģiem, kas kuģo ar dalībvalstu karogu.
- (20) Ceturtkārt, saskaņā ar definīciju AO kodeksa 2. daļas 1.1. punktā atzīta organizācija ir organizācija, kuru izvērtējusi karoga valsts un kura novērtēta kā atbilstoša AO kodeksa 2. daļai. Turpretī Direktīvas 2009/15/EK 2. panta g) punktā ir noteikts, ka atzīta organizācija ir "organizācija, kas atzīta saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 391/2009". Pamatojoties uz Komisijas izvērtējumu, kas izklāstīts 21.–23. apsvērumā, jāsecina, ka vairāki AO kodeksa 2. daļas noteikumi nav saderīgi ar Regulu (EK) Nr. 391/2009. Tas nozīmē, ka atzīta organizācija AO kodeksa nozīmē neatbilstu visām Regulas (EK) Nr. 391/2009 prasībām, tādējādi tā neatbilstu atzītas organizācijas definīcijai, kas noteikta Savienības tiesību aktos.
- (21) Piektkārt, saskaņā ar definīciju AO kodeksa 2. daļas 1.3. punktā konvencionālā sertifikācija un pakalpojumi ir viena tādu darbību kategorija, ko atzīta organizācija ir tiesīga veikt karoga valsts vārdā, tostarp izdot apliecības, kas attiecas gan uz konvencionālajām, gan klasifikācijas prasībām. Turpretī definīcijās Direktīvas 2009/15/EK 2. panta i) un k) punktā ir skaidri nošķirtas divu veidu apliecības, proti, konvencionālās apliecības, kas ir apliecības, kuras izdevusi karoga valsts vai kuras izdotas tās vārdā saskaņā ar starptautiskajām konvencijām, un klasifikācijas apliecības, kas ir dokumenti, kurus izdevusi atzīta organizācija, kas darbojas klasifikācijas sabiedrības statusā, un kuri apliecina kuģa piemērotību noteiktam izmantošanas veidam vai pakalpojumam saskaņā ar noteikumiem un procedūram, ko noteikusi un publiskojusi attiecīgā atzīta organizācija. No tā izriet, ka saskaņā ar Savienības tiesību aktiem konvencionālās un klasifikācijas apliecības ir divi dažādi dokumenti. Proti, konvencionālās apliecības ir publiski dokumenti, turpretī klasifikācijas apliecības ir privāti dokumenti, kurus izdod klasifikācijas sabiedrība saskaņā ar saviem noteikumiem, procedūram un nosacījumiem. No tā izriet, ka kuģa klasifikācijas apliecības, ko izdod atzīta organizācija, lai apliecinātu atbilstību klasifikācijas noteikumiem un procedūram, tostarp, ja tās apstiprinājusi kuģa karoga valsts, apliecinot atbilstību SOLAS konvencijas II-1 nodaļas A-1. daļas 3-1. noteikumam, ir pilnībā privāti dokumenti, kas nav ne karoga valsts, ne karoga valsts vārdā izdoti akti. Taču AO kodeksā uz konvencionālo sertifikāciju un pakalpojumiem sistemātiski atsaucas kā darbībām, ko veic atzītās organizācijas "karoga valsts vārdā", — pretrunā ar juridisko nošķirumu, kas noteikts Savienības tiesību aktos.

Neraugoties uz minēto pretrunu, ja šis AO kodeksa noteikums tiktu pieņemts par Savienības tiesību sistēmas normu, rastos acīmredzams risks, ka Regulā (EK) Nr. 391/2009 noteiktās atzīšanas prasības, kas attiecas uz visu organizācijas darbību neatkarīgi no kuģu karoga, ES vairs nevarēs izpildīt. Ņemot vērā saikni starp abiem instrumentiem, kas paskaidrota 2. apsvērumā, šis risks attiecas arī uz Direktīvu 2009/15/EK.

- (22) Sestkārt, AO kodeksa 2. daļas 3.9.3.1. punktā ir paredzēts atzīto organizāciju sadarbības mehānisms, kurš ietilpst vienīgajā sistēmā, ko nosaka karoga valsts, un kura mērķis ir standartizēt procesus, kas saistīti ar konvencionālo sertifikāciju un vajadzības gadījumā saistītajiem pakalpojumiem karoga valsts vārdā; taču šā paša kodeksa 2. daļas 3.9.3.2. punkts paredz sistēmu, kuru izveido "karoga valsts vai karoga valstu grupa" un kuras mērķis ir regulēt sadarbību starp to atzītajām organizācijām tehniskajos un drošības aspektos attiecībā uz "kuģu konvencionālo sertifikāciju un pakalpojumiem [...] minētās(-o) karoga valsts(-u) vārdā". Turpretī Savienības tiesību aktos sadarbību starp atzītajām organizācijām reglamentē Regulas (EK) Nr. 391/2009 10. panta 1. punkts, kurā noteikts, ka atzītās organizācijas savstarpēji apspriežas, lai nodrošinātu noteikumu un procedūru savstarpēju atbilstību un mēģinātu tos saskaņot un saskaņīgi īstenot, un kurš veido pamatu materiālu, iekārtu un sastāvdaļu klasifikācijas apliecību savstarpējai atzīšanai, ja tāda vajadzīga. Abi 10. panta 1. punktā minētie sadarbības procesi attiecas uz atzīto organizāciju privātajām darbībām, tām darbojoties klasifikācijas sabiedrību statusā, tāpēc tie ir piemērojami neatkarīgi no kuģu karoga. Ja AO kodeksā aprakstītie sadarbības mehānismi tiktu iekļauti Savienības tiesību aktos, Regulas (EK) Nr. 391/2009 noteiktā sadarbības sistēma tiktu piemērota tikai tām atzīto organizāciju darbībām, kas attiecas uz kuģiem, kuri kuģo ar dalībvalstu karogu, un tas ir pretrunā ar pašlaik spēkā esošajām prasībām.
- (23) Septītkārt, AO kodeksa 2. daļas 3.9.3.3. punkts ir identisks ar III kodeksa 2. daļas 19. punktu, tāpēc 19. apsvērumā izklāstītie apstākļi ir vienlīdz svarīgi arī attiecībā uz šo AO kodeksa noteikumu.
- (24) Lai sasniegtu Savienības mērķus un jo īpaši uzlabotu kuģošanas drošību un vides aizsardzību, ne III kodeksa, ne AO kodeksa noteikumiem nebūtu jāuzliek nekādi ierobežojumi Savienības spējai saskaņā ar līgumiem un starptautiskajiem tiesību aktiem noteikt atbilstošus nosacījumus par atzīšanas piešķiršanu organizācijām, kas vēlas, lai dalībvalstis tās pilnvaro veikt kuģu apskates un sertifikācijas darbības savā vārdā.
- (25) Materiālu, iekārtu un sastāvdaļu klasifikācijas apliecību savstarpējās atzīšanas shēma, kas noteikta Regulas (EK) Nr. 391/2009 10. panta 1. punktā, ir piemērojama tikai Savienībā attiecībā uz kuģiem, kuri kuģo ar dalībvalsts karogu. Attiecībā uz ārvalstu kuģiem saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvenciju (UNCLOS) attiecīgo apliecību atzīšana paliek attiecīgo trešo karoga valstu ziņā, tām īstenojot savu ekskluzīvo jurisdikciju.
- (26) Pamatojoties uz izvērtējumu, Komisija konstatēja, ka III kodeksa un AO kodeksa noteikumi, kuri minēti iepriekšējos apsvērumos, nav saderīgi ar Direktīvu 2009/15/EK vai Regulu (EK) Nr. 391/2009 un attiecīgi Direktīvu 2009/15/EK, ņemot vērā 2. apsvērumā aprakstīto saikni starp abiem instrumentiem, un tie nebūtu jāiekļauj minētās direktīvas darbības jomā. Tāpēc Direktīvas 2009/15/EK 2. panta d) punkts būtu attiecīgi jāgroza.
- (27) Tā kā AO kodekss stājas spēkā 2015. gada 1. janvārī, šai direktīvai būtu jāstājas spēkā iespējami drīz pēc tās publicēšanas.
- (28) Kuģošanas drošības un kuģu izraisītā piesārņojuma novēršanas komiteja (COSS) nesniedza atzinumu par šajā direktīvā paredzētajiem pasākumiem. Tika uzskatīts, ka ir nepieciešams īstenošanas akts, un priekšsēdētājs īstenošanas akta projektu iesniedza pārsūdzības komitejai turpmākai apspriešanai. Šajā direktīvā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi pārsūdzības komiteja,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvas 2009/15/EK 2. panta d) punktu aizstāj ar šādu:

- "d) "starptautiskās konvencijas" ir 1974. gada 1. novembra Starptautiskā konvencija par cilvēka dzīvības aizsardzību uz jūras (SOLAS 74), izņemot tās pielikuma XI-2. nodaļu, 1966. gada 5. aprīļa Starptautiskā konvencija par kravas zīmi un 1973. gada 2. novembra Starptautiskā konvencija par piesārņošanas novēršanu no kuģiem

(MARPOL) kopā ar to protokoliem un grozījumiem, kā arī attiecīgiem visās dalībvalstīs juridiski saistošiem kodeksiem, izņemot SJO instrumentu īstenošanas kodeksa 2. daļas 16.1., 18.1. un 19. punktu un SJO Atzīto organizāciju kodeksa 2. daļas 1.1., 1.3., 3.9.3.1., 3.9.3.2. un 3.9.3.3. punktu, to jaunākajā redakcijā;”.

2. pants

1. Dalībvalstis vēlākais līdz 2015. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Dalībvalstis minētos noteikumus piemēro no 2016. gada 1. janvāra.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2014. gada 17. decembrī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
Jean-Claude JUNCKER